

Őstörténet és honfoglalás – kedd délután

A 21. században a régészek és a genetikusok sorra publikálják azokat a kutatási eredményeiket, amelyek újra lendületbe hozták a magyar őstörténet kutatását. A helyzet napról-napra változik, tudásunk napról-napra mélyül. Mit tudunk ma, 2020. június 16-án, délután 14 órakor?

Kiinduló helyzet a 20. század végén:

- A korai magyarság 2-300 évig a kazárok fennhatósága alatt élt, ekkor érte az a török hatás elődeinket, amely nyelvünkben mind a mai napig megőrződött, illetve a honfoglalók tárgyi hagyatékában látható.
- A honfoglalás 895-ben történt, a László Gyula-féle kettős honfoglalás sem régészetileg sem történetileg nem bizonyítható.
- A honfoglaló népesség félnomad életmódot folytatott
- Az antropológusok szerint a honfoglaló népesség kevert volt, az Árpád-kori népesség a Kárpát-medencei őslakosság leszármazottja (ez utóbbi állítás ellentmond a 2. pontban megfogalmazottaknak).
- A honfoglalás előtti keleti magyarságnak csak egy régészeti emléke ismert, a Bolsije Tyigani mellett föltárt temető (melynek népessége nem jött be a Kárpát-medencébe).

Egy új őstörténet hajnalán:

- Régészetileg nem bizonyítható, hogy a korai magyarság több évszázadot élt volna a Kazár Birodalom keretein és határain belül.
- A 9. század közepén a Dnyeper és a Dnyeszter mellékén élt magyarok régészeti emlékeinek megtalálása (Szubotci-horizont)
- Magyar jellegű leletek a Dél-Ural vidékén (Ujelgi)
- Történeti következtetések a honfoglalók genetikai vizsgálatából: mégis nomadizáltak?
- Genetikai kapcsolatok kimutatása: Belső-Ázsia (hunok?), baskírok, tatárok, obi-ugorok
- Mi várható a megújult kutatási struktúrától (MŐT, PPKE, MKI) és a politika beavatkozásától?

Következtetések:

- A magyarság a dél-uráli régióból a 9. század közepén érkezett Etelköz (Dnyeper–Dnyeszter régió) területére
- A többit nem írom le előre, mindenkit szeretettel várok az előadásra:

Klima László
PPKE Magyar Őstörténeti és
Honfoglalás Kori Régészeti Tanszék